

## Svar (2/5 02)

**Skatteministeren** (Svend Erik Hovmand):

10-mandsprojekterne er karakteriseret ved, at grupper med op til 10 deltagere typisk formelt har anskaffet containere, togvogne m.v. i udlandet. Projekterne var tilrettelagt således, at investeringerne gav deltagerne store forudberegnelige fradrag for underskud og renteudgifter, mens der ikke var nogen gevinstmulighed før skat i forbindelse med arrangementerne.

Skattemyndighederne underkendte 10-mandsprojekterne bl.a. ud fra den betragtning, at de var uden realitet. Højesteret tiltrådte denne opfattelse i en dom af 13. december 2000 (TfS 2000,1011). Ved samme dom fastslog Højesteret, som retten allerede havde gjort det i dom af 6. april 2000 (TfS 2000, 374), at der ikke har eksisteret en forpligtende administrativ praksis, hvorefter man i lignende situationer skattemæssigt har godkendt sådanne arrangementer.

Det er i forbindelse med retssagerne blevet hævdet, at de dokumenter (udtalelser og redegørelser), som er nævnt i spørgsmålet, viser, at skattemyndighederne i praksis fra 1980-1993 har godkendt lignende arrangementer som 10-mandsprojekterne. Dette har Skatteministeriet bestridt og henvist til, at oplysninger om praksis findes i de overordnede myndigheders trykte vejledninger (f.eks. cirkulærer og ligningsvejledninger) samt de centrale skattemyndigheders enkeltafgørelser.

Som nævnt har Højesteret – efter at have fået forelagt 124 afgørelser fra ligningsmyndighederne og efter at have gennemgået myndighedernes cirkulærer og vejledninger og flere betænkninger vedr. anparten – fastslået, at der ikke har foreligget en praksis, som myndighederne har forladt til skade for skatteyderne, sådan som investorerne hævder.

I nogle af retssagerne om 10-mandsprojekterne har skatteyderne forsøgt at få domstolene til at pålægge Skatteministeriet at fremlægge udtalelserne fra Kammeradvokaten med henvisning til de særlige regler i retsplejeloven om fremlægelse af bevismidler fra modparten eller tredjemand. Dette har domstolene imidlertid nægtet.

*Ad nr. 1. Kammeradvokatens responsum nævnt i retssikkerhedskontorets notat af 19. april 1993*

Den omhandlede udtalelse fra Kammeradvokaten vedrører spørgsmålet om Skatteministeriet skulle indbringe tre identiske landsskatterets-

kendelser vedr. sale and lease back for domstolene.

Efter offentlighedslovens § 10, nr. 4, undtages fra aktindsigt myndighedernes brevveksling med sagkyndige til brug i retssager eller ved overvejelse af, om retssag bør føres.

Kammeradvokatens udtalelser er direkte omfattet af denne bestemmelse.

Folketinget har med denne bestemmelse i offentlighedsloven ønsket, at en forvaltningsmyndighed – på samme måde som den private part – fik adgang til i fortrolighed at drøfte spørgsmål i relation til verserende/kommende retssager med sin advokat, uden at offentligheden fik kendskab til disse overvejelser.

Ministeriet har heller ikke ment, at dokumentet på andet grundlag bør udleveres.

*Ad nr. 2. Kammeradvokatens responsum af 27. august 1993*

Kammeradvokatens udtalelse indeholder en vurdering af holdbarheden af de konklusioner, som fremgår af Told- og Skattestyrelsens rapport om mindre anparts-virksomhed, herunder en vurdering af om ministeriet havde udsigt til at kunne gennemføre retssager med et for ministeriet gunstigt udfald.

Samme hensyn, som er nævnt under ad nr. 1 har begrundet ministeriets afvisning af udlevering af denne udtalelse fra Kammeradvokaten efter offentlighedslovens § 10, nr. 4.

*Ad nr. 3-5. Retssikkerhedsudvalgets notater om leasing*

Notaterne blev i 1993-94 udarbejdet af Retssikkerhedskontoret under Skatteministeriets departement som sekretariat for Retssikkerhedsudvalget. Udvalget havde til formål at rådgive skatteministeren om områder, hvor der var behov for en retsafklaring mv.

Grunden til, at ministeriet ikke har ønsket at udlevere disse notater, er, at der efter offentlighedslovens § 10, nr. 3, ikke er aktindsigt i dokumenter, der udveksles i forbindelse med, at en myndighed udfører sekretariatsopgaver for en anden myndighed. Retssikkerhedsudvalget må i den forbindelse anses som en selvstændig myndighed.

Folketinget har med denne bestemmelse i offentlighedsloven ønsket, at drøftelser i udvalg kan sikres fortrolighed. Ministeriet har heller ikke ment, at dokumenterne på andet grundlag bør udleveres.